

Moč lažnega.

Spr. beseda Milena Blažič. Ljubljana: Beletrina, 2015. (Žepna Beletrina), 109 str.

| M | 4. stopnja | spremna beseda, za pogovore o knjigah

| laž

Zbirka, ki je nastala v okviru 12. Festivala Literature sveta - Fabula 2015, prinaša pet kratkih zgodb, namenjenih mladim bralcem. Napisali so jih Milan Dekleva (1946), Žiga X Gombač (1976), Mojca Kumerdej (1964), Desa Muck (1955) in Barbara Simoniti (1963). Vsem je skupna tema – laž, laž ima kratke noge. Junaki so v vlogi lažnivcev in nalaganih - dekle, ki se reže, najstnik, ki ga razganja od hormonov, fant, ki izve, da sta mu starša vse življenje lagala, tri sestre, ki razkrijejo globalno laž, in maček, ki se zateka k manjšim lažem in prevaram, da doseže svoje, kot je pač v mačji naravi. To so zgodbe o malih in velikih lažeh, o nedolžnih lažeh in o takih, ki popolnoma zamajajo junakovo življenje. Različni avtorji obravnavajo različne laži, obdelajo jih na različne načine, njihove pisave so raznolike.

Na kraju knjige je spremna beseda Milene Mileve Blažič z naslovom *Moč domišljije in fabule*, ki dobro predstavi zbirko kot celoto in posamezne zgodbe.

Spodbude za branje:

- Zgodbe na kratko predstavim (glej zgoraj!) in jih razdelim med pet bralcev, npr. »Kdo želi prebrati in nato predstaviti zgodbo Dese Muck z naslovom *Fantastični štirje*?« Druge spodbujam, naj berejo zgodbe po svoji izbiri in kolikor jih pač želijo.
- Po branju izbranih pet bralcev predstavi vsak svojo zgodbo: kratko vsebino, ali menijo, da je obravnavani problem dobro predstavljen, dodajo svoja razmišljanja in občutke. Zakaj gre za laž? Ali morda sploh ne gre za laž? Vsi drugi so poslušalci in ocenjevalci: katera laž ima najkrajše noge oz. katera zgodba se jim zdi najboljša, najbolj prepričljiva? Odločajo glede na predstavitev in glede na izkušnje lastnega branja (če so zgodbe prebrali). Argumente beležim pod naslov vsake zgodbe na tabli. Kaj se bo pokazalo? Kaj vse bodo povedali mladi bralci?
- So si bralci pomagali s spremno besedo Milene Mileve Blažić z naslovom z naslovom *Moč domišljije in fabule*, da so predstavili vsak svojo zgodbo? Jim je bila v pomoč? Se strinjajo z Blažičevo? Zdaj jih vsekakor nagovorim, da se lotijo tudi spremne besede. (Kaj na splošno menijo o spremnih besedah? Jih sploh berejo?)
- Je sploh kakšna razlika med domišljijo in lažjo? Literatura je najlepša laž ... ali kako že? »Umetnost je laž, ki nam pomaga razumeti resnico,« je menil Pablo Picasso.
- Zakaj je Petit argentinske avtorice Isol poreden, kadar laže, in zakaj priden, ko si izmišljuje zgodbe? (Isol: Poredni Petit = Petit el monstruo. Malinc, 2014).

Nadaljnje spodbude za branje:

- Zgodba Barbare Simoniti *Tetraeder* je prvoosebna pripoved v obliki notranjega monologa, napisanega v enem samem odstavku na 12-ih straneh (!), ki pripoveduje o mladostniku, ki na podstrešju po naključju najde fotografije in stvari, na podlagi katerih ugotovi, da je imel brata dvojčka. Sledi razkrivanje družinske skrivnosti, razčiščevanje s starši ... bi lahko to zgodbo primerjali z zgodbo *Bratovska skrivnost* (<http://www.bralnaznacka.si/index.php?Stran=43&page=0&bookID=817>) in/ali *Lica kot češnje* (<http://www.bralnaznacka.si/index.php?Stran=43&page=0&bookID=815>) ?